

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2017. április 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Szombathelyi Törvényszék 2016. november 3. napján kelt 14.B.15/2015/48. számú ítéletét *megváltoztatja*.

I.r. és **II.r.** vádlottak terhére megállapított 1 rb társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette (Btk.176.§ (1) bekezdés III. fordulat, (3) bekezdés) kísérlet.

I.r. vádlottat 7 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is ítéli és vele szemben 209.767 (kettőszázkilencezer-hétszázhatvanhét) Ft-ra vagyonek Kobzást rendel el.

Egyebek az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.**, **II.r.** és **III.r.** vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

I.r. és **II.r.** vádlottak vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a vádlottak által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s

A Szombathelyi Törvényszék a 2016. november 3. napján kihirdetett **14.B.15/2016/48. számú ítéletében** **I.r.** és **II.r.** vádlott bűnösségét megállapította társtettesként elkövetett kábítószer kereskedelem büntetében a Btk.176.§ (1) bekezdés III. fordulat és (3) bekezdés szerint, valamint társtettesként elkövetett lopás büntetében a Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés ba/ pont, (4) bekezdés b/ pont alapján.

Ezért - halmazati büntetésül - az **I.r.** vádlottat 7 év, míg a **II.r.** vádlottat 6 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, továbbá **II.r.** vádlottat mellékbüntetésül 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-birtoklás büntetében a Btk.178.§ (1) bekezdés I. fordulat és (2) bekezdés b/ pont szerint, valamint társtettesként elkövetett lopás vétségében a Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a/ pont alapján. A **III.r.** terheltet - halmazati büntetésül - 3 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Megállapította, hogy a vádlottak a büntetés 2/3 részének letöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Rendelkezett a terheltek által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek elkobzásáról, illetve a lefoglalás megszüntetéséről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az ügyész az I.r. vádlott vonatkozásában súlyosítás és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása érdekében, a III.r. vádlott terhére téves minősítés miatt - forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete megállapítása végett - fellebbezett. II.r. vádlott tekintetében az ítélet tudomásul vette.

I.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett, II.r. vádlott és védője a minősítés megváltoztatásáért, illetve enyhítéséért, míg III.r. vádlott enyhítés végett éltek jogorvoslattal.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.323/2015/4-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn, míg a védelmi fellebbezéseket alaptalannak ítélte.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartva folytatta le a bizonyítást, melynek alapján megalapozott tényállást állapított meg. Indokolási kötelezettségének messzemenően eleget téve okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére. A tényállás részleges megalapozatlanságra mutatott rá az ítélet 10. oldalának harmadik bekezdése tekintetében, melyet akként tartott helyesnek, miszerint III.r. vádlott abból a célból természetesen a lefoglalt 129 tő kannabiszt, hogy azok leszüretelése után keletkező növényi anyagokat, vagyis a szárított és fogyasztásra alkalmas marihuánát tudjon értékesíteni **I.r. vádlott** ismeretlen személyek részére. Ez a ténybeli következtetés vonható le ugyanis a 9. oldal harmadik bekezdéséből, melyben az került rögzítésre, hogy **I.r. vádlott** úgy ígért anyagi segítséget III.r. vádlottnak, ha a III.r. terhelt felneveli, majd leszüreteli az I.r. vádlottól kapott növényeket és az így nyert kábítószer **I.r. vádlott** értékesítheti Ausztriában, melyből mindkettőjüknek jövedelme származhat.

A további tényállási pontok helyesbítését a történeti rész néhány adatának (időpontok, növényi tőszám, tiszta hatóanyag-mennyiség és anyagi ellenszolgáltatás) rögzítése, pontosítása szempontjából látta szükségesnek. A minősítéseket - immár a III.r. vádlott szempontjából is - helyesnek tartotta. Rámutatott, hogy a tényállás 2.1 pontjában írtakból az a következtetés vonható le, hogy II.r. vádlott az általa természetesen növényeket leszüretelte, feldolgozta és 100-200 grammos csomagokba porciózta, majd a 2014. június és szeptemberi termést teljes egészében, a 2015. januári termésből pedig 935 grammot **I.r. vádlottnak** értékesítés céljából átadott. A minősítés alapját nála - mivel a terhére rótt bűncselekmény kábítószer kereskedelem - nem a növényegyedek tőszáma, hanem a tiszta THC hatóanyag-tartalom alapozza meg. Ennek megfelelően indítványozta a jogi indokolás helyesbítését.

Az ügyész indítványozta, hogy a másodfokú bíróság I.r. vádlott tekintetében is alkalmazzon közügyektől eltiltás mellékbüntetést, mivel uniós tagállam polgáraként bizonyos közeleti tisztségre Magyarországon is választható, illetőleg választójoga van. Ily módon a Btk.61.§ (2) bekezdésében felsoroltak szerint gyakorlati jelentősége van a közügyektől eltiltás mellékbüntetésnek. A tényállás 1. pontja alapján indítványozta az ügyész, hogy a másodfokú bíróság 209.767 forint erejéig rendeljen el vagyonelkobzást **I.r. vádlottal** szemben, aki III.r. vádlottól a növénypalántákért darabonként 6 €-t kért, továbbá a tápoldat árát. Összesen 116 tő palánta került átadásra, amelyből az első 50 darabot III.r. vádlott 2013. április 26. napján ültette el. Ekkor az euró árfolyama 301.39 forint volt. A III.r. vádlott tehát a 116 darab növényért 696 eurót, azaz 209.767 forintot fizetett, mely az I.r. vádlott részéről a bűncselekményből származó haszon volt és a Btk.74.§ (1) bekezdés a/ pontja értelmében vagyonelkobzás alá esik.

Összefoglalva indítványozta tehát az elsőfokú ítélet megváltoztatását; a tényállás megalapozatlanságának helyes ténybeli következtetés útján történő kiküszöbölését, **I.r. vádlott** közügyektől eltiltásra ítéletét, valamint vele szemben vagyonelkobzás elrendelését, egyebekben a határozat helybenhagyását.

I.r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában, három irányba terjesztette ki a jogorvoslati kérelmét.

Elsődlegesen védence felmentését bűncselekmény hiányában, másodlagosan - a bűnjelkezeléssel összefüggő súlyos eljárási szabálysértések folytán - bizonyítottság hiányában kérte, harmadlagosan megalapozatlanság miatt az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

Rámutatott, hogy **I.r. vádlott** nem kábítószer kereskedelemben állapodott meg a II.r. és III.r. vádlottakkal és a forgalomba hozatalnak minősített magatartásuk végkép nem jutott el a befejezettség stádiumába. Legfeljebb az állapítható meg, hogy II.r. vádlott átadott a kábítószer termesztését elősegítő társának a fogyasztás céljából közösen előállított mennyiségből. III.r. vádlott esetében még ennyi sem történt meg, mivel le sem tudta szüretelni a termést, vagyis legfeljebb az előkészületig jutott a kereskedelem körében értékelt tevékenység. A nyomozók azonban semmilyen bizonyítékot nem találtak arra, hogy az I.r. vádlottnak bármilyen vevőköre lett volna, a híváslisták sem tartalmaztak olyan adatot, amely megrendelőkkkel való kapcsolattartásra utalt volna.

Az 1. tényállási pontnál az I.r. vádlott cselekvősége abban merült ki, hogy Magyarország területére behozta a palántákat, és azokat átadta III.r. vádlottnak, de nem 118 tövet, hanem csak 2x50 tövet, ahogyan ezt a III.r. vádlott bírósági vallomásában mondta. Ily módon **I.r. vádlott** terhére jóval enyhébben minősülő és büntetendő cselekmény volna róható.

Kifejtette, hogy védence a II.r. vádlottal fennállt kapcsolatot is tagadta. A II.r. vádlott ellentmondásos vallomásokot tett, melyek nem lettek feloldva. **1. tanú**, az I.r. vádlottat terhelő, míg **2. tanú** az I.r. vádlott vallomását alátámasztó tanú volt, de őket az elsőfokú bíróság nem szembesítette, így nem sikerült minden kétséget kizáróan megállapítani, hogy **I.r. vádlott** és **1. tanú** között milyen természetű üzleti kapcsolat létesült.

A védő hiányosnak értékelte az ítéleti indokolást mindkét vádlott-társ és **3. tanú** vallomásának értékelése vonatkozásában is. II.r. vádlott és III.r. vádlott mindketten ellentmondásos nyilatkozatot tettek, amelyet az elsőfokú bíróság mégis kritika nélkül elfogadott **I.r. vádlott** következetes tagadásával szemben. A híváslisták szintén alkalmatlanok voltak annak alátámasztására, hogy védence bűnös kapcsolattartását bizonyítsák, hiszen a forgalmazások közül 20 esetben **I.r. vádlott** nem lehetett Sz.-en vagy V.-en, egy telefonfülkében, ahonnan a hívásokat indították, mivel a munkahelyén tartózkodott. Nem folyt arra bizonyítás, hogy a terhelt az Ausztriában lévő munkahelyéről mikor távozott, egyáltalán odaérhetett-e a megjelölt nyilvános állomásokhoz az adott időpontban telefonálni.

Az I.r. vádlottra terhelő vallomást tevő, villanyszerelő végzettséggel rendelkező tanú közeli ismeretségben volt mindkét vádlottal és **1. tanúval** is, így a mérlegelés logikus eredménye az lett volna, hogy ő működött közre az ültetvények folyamatos növekedését lehetővé tevő elektromos berendezés szerelési munkáiban. A törvényszék nem szembesítette **3. tanút I.r. vádlottal** arra a körülményre, hogy mikor, milyen előzmények után szerelt villanyt az I.r. terhelt az ő lakásában. Kiss János igazságügyi villamossági szakértő álláspontja szerint szakember felkészültsége volt szükséges, mely ugyancsak cáfolja az I.r. vádlott ilyen jellegű közreműködését, hiszen ő nem rendelkezik ilyen képzettséggel.

A védő álláspontja szerint a III.r. vádlott házában történt lefoglalás és a növények szakértői vizsgálata nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak, vagyis az így az itt nyert adatok nem használhatóak fel törvényes bizonyítási eszközként. Szabó Judit vegyész-szakértő a tárgyaláson maga is kifogásolta a III.r. vádlottnál folytatott szemlén a mintavétel módját, mivel a méret alapján öt csoportba osztott növényekből nem volt meg a jogszabály által előírt minimum 6 tő, hanem csak 4 db. A szemlén jelen volt Both Gyula botanikus szakértő tevékenységét nem értékelte a bíróság, holott nem volt egyértelmű a bíróság előtt tett nyilatkozata, hogy méret szerint, illetve a növények ivara alapján határozta-e meg a növények osztályozását és a mintavétel szempontjait. A csoportosításnak nagy jelentősége van, mert a vegyész-szakértő elmondása szerint a nőivarú egyedek hatóanyagtartalma magasabb.

A II.r. vádlottnál tartott szemle esetében sincsen nyoma az iratok között, hogy vajon a 26/2009. (OT 15.) ORFK utasítás szabályai szerint végezte-e Ughy Péter botanikus szakértő a növények

kategorizálását, nem követhető a reprezentatív mintavétel, a csomagolás, a szakértőhöz való szállításig való tárolás módja, illetve az előírt szállítási feltételek biztosítása, továbbá a szakértőhöz való eljuttatás időpontja és a fennmaradó növények tárolásának helye, szakszerűsége. A védő álláspontja ezért az volt, hogy ellenőrizhetőség hiányában nem lehet törvényesnek tekinteni a szemléken történt bizonyíték-beszerzést. A vegyész-szakértői vélemények tartalma, ezen belül a tőszám és hatóanyag-mennyiség nem értékelhető védenca terhére.

Erre figyelemmel kérte a védő **I.r. vádlott** felmentését bűncselekmény hiányában, vagy bizonyíték hiánya okán - mivel a kannabisz növényből történt mintavétel legalább az egyik esetben szabálytalan volt -, továbbá a másodfokú eljárásban ki nem küszöbölhető felderítetlenségből eredő megalapozatlanság folytán az ítélet hatályon kívül helyezését.

II.r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy nem ért egyet védenca vonatkozásában a törvényszék által alkalmazott minősítéssel, mivel a II.r. vádlott nem forgalomba hozatalban, hanem közös termesztésben állapodott meg **I.r. vádlottal**. Kizárólag azzal a személlyel osztotta meg az ültetvény termését, akivel azt együtt létesítette, aki a termesztésben vele együtt vett részt. A kihallgatott rendőrtanú (**4. tanú**) vallomása, továbbá a nyomozati iratok sem tartalmaztak olyan adatot, amely arra utalt volna, hogy a II.r. vádlott harmadik személynek kínált, átadott, eladott volna kábítószer. A vele szemben közölt alapos gyanú tárgyát is módosította a nyomozó hatóság. Ily módon csak a termesztéssel elkövetett kábítószer-birtoklás bűncselekménye igazolható, mivel nem minősül a vonatkozó jogegységi határozat és bírói gyakorlat alapján sem a kereskedés körében értékelhető magatartásnak a közösen előállított kábítószer egymás közötti megosztása. A két terhelt között ez történt, hiszen a leszüretelt marihuána egy részét az I.r. vádlott magával vitte, a másik része II.r. vádlottnál maradt, ahol lefoglalták. A forgalmazásra a kábítószer mennyiségéből sem lehet alappal következtetni, mert - a szakértői vélemények szerint - mindkét helyszínen, amatőr módon folyt a termesztés, a leszüretelt növények gyenge minőségűek voltak. **II.r. vádlott** vallotta, hogy elszívta a feldolgozott marihuána egy részét, mely inkább fejfájást, mint kellemes közérzetet okozott. A II.r. vádlott annyit tudott **I.r. vádlottról** a korábbi ikervári kapcsolatuk alapján, miszerint közismert kábítószer fogyasztó, ebből tehát nem következhetett egyenesen arra, hogy kereskedni kíván a közösen termesztett marihuánával. Nincsen tehát arra bizonyíték, hogy II.r. vádlott az I.r. terhelttel szándékegységben, forgalomba hozatal céljából létesítette és gondozta az ültetvényt.

Rámutatott a védő, hogy az ítéleti minősítés szerint sem teljesül a büntetések mértékében a belső arányosság követelménye, mivel a tagadó, két részecselekménnyel érintett, a másik két terhelten bűnbesodró, értelmi szerző I.r. vádlottal szemben mindössze egy évvel hosszabb szabadságvesztést szabott ki az elsőfokú bíróság, mint a jóval kisebb cselekvőségű, beismerő II.r. vádlott vonatkozásában. A főbüntetés mértékére irányuló ügyészi fellebbezés hiányában az egyensúly úgy állítható helyre, ha a táblabíróság a II.r. terhelt büntetését csökkenti és fegyház helyett börtön fokozatban rendeli végrehajtani a szabadságvesztést.

Kérése az volt, hogy a másodfokú bíróság az ítéletet védenca tekintetében változtassa meg, bűnösségét elsődlegesen kábítószer-birtoklás büntetében állapítsa meg, másodlagosan - a minősítéstől függetlenül - a büntetés jelentős mérséklését, továbbá eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazását indítványozta.

A másodfokú bíróság **nyilvános ülésén** a Fellebbviteli **Főügyészség képviselője** a - írásban is csatolt - perbeszédében az átiratban foglaltakat változatlan formában terjesztette elő.

Rámutatott, hogy a tényállás helyesbítése azért szükséges, mert a kábítószer-kereskedelem típusú magatartásnál nem a kifejlett növény az adásvétel tárgya, hanem a fogyasztásra alkalmas leszüretelt növényi rész, amely tartalmazza a minősítés alapjául szolgáló THC mennyiséget. Kifejezetten abból a célból termesztette a III.r. vádlott az I.r. vádlott által átadott kannabisz növényeket, hogy szárított marihuánát értékesíthessen az I.r. vádlott ismeretlen személyek részére. Ugyanezen logika mentén

tartotta szükségesnek a tényállás 2. pontját a vegyész szakértői vélemény alapján kiegészíteni. Mivel a kábítószer-kereskedelem minősítése szempontjából nem állapítható meg a különösen jelentős mennyiség, ezért az utolsó mellékmondat rögzítése szükségtelen.

A kötelezően alkalmazandó vagyonelkobzás ténybeli alapját is kérte a tényállásban pótolni, továbbá annak a marihuánának a számított THC tartalmát, amelyet a II.r. vádlott által **I.r. vádlott** részére átadott.

Az ügyész álláspontja az volt, hogy a tényállás így megalapozott. A II.r. és III.r. vádlottak részletes beismerő vallomásokat tettek, melyek az I.r. vádlott bűnösségét alátámasztották az egyéb bizonyítékokkal kiegészítve. A tényállás 1. pontjában a híváslisták adatai és **1. tanú** vallomása, a tényállás 2. pontjában írtak tekintetében **3. tanú** vallomása erősítette meg II.r. vádlott és III.r. vádlott vallomását. Ezek által válik a bizonyítékok köre olyan zárt lánczá, amelynek a felülmérlegelése másodfokon nem lehetséges.

I.r. vádlott védőjének indítványában kifogásolt nyomozati eljárási hibák igazak a III.r. vádlottnál fogatosított házkutatás vonatkozásában. A védő a kábítószer lefoglalása kapcsán a 26/2009. számú ORFK utasításra hivatkozott, amelynek a 2. sz. melléklet 1. pontjának dc/ alpontja azt mondja meg, hogyan kell az ültetvényben lévő növényekből mintát venni. A III.r. vádlottnál lefoglalt 129 tő kender tekintetében megállapítható, hogy az 1. csoportot alkotó 9 db-ból hármat biztosított mintaként a szakértő, a 2. csoportban a 20-ból ötöt, a 3. csoportban a 22-ből ötöt, a 4. csoportban a 10-ből négyet, az 5. csoportban a 68-ból pedig 9 db-ot. Az eseti szakértő eljárása megfelel annak a szabálynak, hogy az adott csoportban lévő tőszám négyzetgyöke + 1 darabot kell mintaként a szakértői vizsgálatra biztosítani. A szakértő azonban hibát vétett, mert a mintában csoportonként legkevesebb 6 egyednek kell lennie. Az első négy csoportban nem található meg minimum 6 tő, csak az 5. csoportból volt 9 db reprezentatív minta, amely megfelelt az említett szabályozásnak. Kétségtelen ez a szabálysértés, viszont a III.r. vádlott terhére rótt kábítószer-birtoklás szempontjából ennek nincsen jelentősége, mert itt az egyedek száma a fontos, nem pedig a bennük lévő totál-THC tartalom. A szabálytalanság nincs kihatással a bűnösség megállapítására és a minősítésre. Ha a lábon álló ültetvény hatóanyag tartalmára vonatkozó vegyész-szakértői véleményt kirekesztené a bíróság a bizonyítékok köréből, akkor is aggálytalanul megállapítható e tényállási részben is az I.r. vádlott bűnössége, a III.r. vádlott vonatkozásában pedig a minősítés. A 2. tényállási pontban II.r. vádlott esetében kábítószer-kereskedelem a minősítés, ahol szükséges a hatóanyag-tartalom pontos ismerete, azonban a nála végzett lefoglalás és mintavétel teljesen szabályosan történt.

Az ügyész fenntartotta **I.r. vádlott** vonatkozásában a súlyosításra és a vagyonelkobzásra irányuló fellebbezését, egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

I.r. vádlott védője perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett háromirányú fellebbezést változatlanul indokolással fenntartotta. Az írásban benyújtott indokolással egyezően kérte védencc felmentését elsősorban bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiánya okán. Harmadsorban az ítélet hatályon kívül helyezését kérte (Bf.8/2017/8. számú utóirat).

II.r. vádlott védője a téves minősítés és enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését és írásban benyújtott indokolását megismételte.

Rámutatott a 2.1. tényállási pontban rögzített cselekmény téves minősítésére, mivel a marihuána átadása a két termesztő között történt, vagyis nem került a drog kívülálló harmadik személyhez. Az elsőfokú bíróság ítéletének belső aránytalanságát hangsúlyozta, mely csak a II.r. vádlott vonatkozásában kiszabott szabadságvesztés büntetés jelentős enyhítésével és fegyház helyett börtönfokozat megállapításával tartott orvosolhatónak. A II.r. vádlott csak az egyik cselekményrészszel volt érintett és pusztán szorult anyagi helyzete miatt tudta rávenni **I.r. vádlott**, hogy részt vegyen a kábítószer termelésében.

III.r. vádlott védője - az elsőfokú eljárásban elmondott anyagi jogi érvei alapján - egyetértett a Fellebbviteli Főügyészség álláspontjával abban a tekintetben, hogy a III.r. vádlott terhére csak a kábítószer-birtoklás róható. Az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Enyhítő körülményként hivatkozott védenca nagyfokú befolyásoltságára, az időmúlás, a részletes beismerő vallomására, kilátástalanná vált anyagi helyzetére, mint kiváltó okra, valamint a rendeződött életvitelére, őszinte megbánására. Mindezek alapján a büntetés további enyhítésére látott lehetőséget. Kérte továbbá a szabadságvesztés börtön fokozatban történő végrehajtását.

I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védőjéhez. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a következetes vallomását nem fogadta el és az ítéleti tényállást vádlott-társai vallomására alapította. Védekezésével egyezően előadta, hogy kereskedésre nem kívánta rávenni társait, mert jól fizető állása volt, jó anyagi körülmények között élt. Alaptalan megállapítás, hogy kereskedni akart volna, mert egy esetleges vevőkörre fel sem merült adat, a III.r. vádlott meg úgy nyilatkozott, hogy a termesztett növényekből semmit nem adott át neki. Az elfogadott tanúvallomások közül **3. tanú** a nyilatkozatait állandóan megváltoztatta, mert illegális áramvételezés miatt pénzbüntetésre ítélték és haragudott rá. **1. tanú** elmondása szerint a rendőrségre **3. tanú** vitte el a III.r. vádlottat autóval, mindent megbeszéltek, hogy mit kell vallani egymás ügyében, mert így tudnak a másiknak segíteni. A tanú ilyen módon való befolyásolására nem tért ki az elsőfokú bíróság. A III.r. vádlott vallomásai egyébként is ellentmondásosak voltak, mert olyat is állított, hogy az I.r. vádlott tartozik neki 100 euróval, holott nemhogy átadás, de még szüret sem volt. A II.r. vádlottól sem vett át semmit, nem is volt közük egymáshoz. II.r. vádlott egyik alkalommal azt állította valótlanul, hogy vele tartotta a telefonos kapcsolatot a nyilvános fürlekből. Majd később azt nyilatkozta, hogy favágókkal beszélt. Ezt ki kellett volna vizsgálni a nyomozó hatóságnak. Az osztrák cellainformációkat le kellett volna kérni, mer az alátámasztotta volna a hollétét a híváslista szerinti időpontokban.

Az áramlopás tekintetében is megalapozatlan a bűnössége, mert nem rendelkezett olyan jártassággal és tapasztalattal, amely alapján az ültetvény működtetéséhez szükséges villanszerelési munkákat el tudta volna önállóan végezni.

Kérte a felmentését, vagy ha erre az ítéletábla nem lát lehetőséget, akkor a kiszabott büntetés enyhítését.

III.r. vádlott előadta, hogy az igazságügyi elmeorvos-szakértői vizsgálat elrendelésére irányuló kérelem alapja az volt, hogy a 2008. évet követő 5 év alatt elvesztette a teljes egzisztenciáját, reménytelennek látta a helyzetét, egyedül maradt, ezért komoly pszichés gondjai voltak. Ilyen egészségi állapotban találkozott **I.r. vádlottal**. Így ment bele, hogy kábítószerrel teresszen, pedig tudta, hogy nem lett volna szabad. A 2016. évben, Ausztriában dolgozott 3 hónapig, ahol beírátták német nyelvtanfolyamra. A hivatásos jogosítvány megszerzéséhez is kapott segítséget. A gépjárművezetői vizsga letételéig egy mosonmagyaróvári cégnél alkalmi munkát végez.

Az ítéletábla a Szombathelyi Törvényszék ítéletét az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárással együtt teljes körűen felülvizsgálta a Be.348.§ (1) bekezdés értelmében. A védelmi fellebbezéseket a minősítés körében találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendtartási szabályoknak megfelelően folytatta le, bizonyítási tevékenysége során nem vétett olyan hatályon kívül helyezést eredményező hibát, amely az érdemi felülbírálatot akadályozta volna.

A törvényszék teljes körű bizonyítást folytatott le; az ügyek egyesítését követően az előző tárgyalások anyagát szabályosan megismételte, **I.r. vádlott** és III.r. vádlottakat kihallgatta, a vallomást bírói szakban már nem tevő II.r. terhelt nyomozati vallomásait felolvasta. A terhelti nyilatkozatokat részletesen elemezte, egymással és az egyéb bizonyítékokkal összevetette, majd alaposan indokolta, hogy miért fogadta el a II. és III.r. vádlottak beismerését a tényállás alapjául az I.r. vádlott tagadásával szemben. Kihallgatta a vádiratban felsorolt tanúkat és megidézte a védelem által indítványozott személyeket is, továbbá meghallgatta a szakértőket, meg a házkutatásokat lebonyolító rendőröket. Valamennyi szakvéleményt és releváns okiratot ismertetett, majd indokolási kötelezettségének messzemenően, jó színvonalon eleget téve végezte el a mérlegelő tevékenységet.

III.r. vádlott esetében sem szenvedett hiányosságot az ügyfelderítés az elmeszakértői vizsgálat elmaradásával. Egyik terhelténél sem merült fel a kábítószer függőség, így a nyomozó hatóság nem látott indokot - a vonatkozó szakmai protokoll szerinti - pszichiáter-szakértői vizsgálat elrendelésére. III.r. vádlott a nyomozás során, majd tárgyalási szakban adekvát, összefüggő vallomást tett, semmilyen betegségre, így pszichés terheltségre sem hivatkozott. Az elsőfokú eljárásban nem kérte a szakértő kirendelését, fellebbezési szakban is azzal indokolta ilyen irányú indítványát, hogy lelkileg annyira megviselődött az egzisztenciája elvesztésében, ami közrejátszhatott a bűncselekmények elkövetésében. Ezt az előzményt az ítélet tényállása is tartalmazza olyan összefüggésben, hogy a III.r. vádlott kilátástalanná vált anyagi helyzete miatt fogadta el **I.r. vádlott** ajánlatát a marihuána termesztésre (9. oldal 3. bekezdés). Arra azonban semmilyen tény nem merült fel, hogy III.r. vádlott beszámítási képessége bármely fokban csökkent volna az elnehezedett élethelyzete következményeként, vagyis a büntetőjogi felelőssége szempontjából releváns lelki- vagy elmebetegség szóba sem kerülhet, mint az elmeszakértői vizsgálatra okot adó körülmény. Ezért a táblabíróság a szakértő kirendelésére irányuló kérelmet, mint sürgősségelt elutasította.

A terheltek közül **I.r. vádlott** következetesen tagadott, még a II.r. vádlottal való ismeretséget és kapcsolatfelvételt is. Ezzel szemben II.r. vádlott a nyomozás során beceneven említést tett **I.r. vádlott** személyéről, felismerte őt fotó alapján, majd azonosította a tárgyaláson is (ítélet 20. oldal). Részletesen nyilatkozott a kapcsolatuk jellegéről, annak mozzanatairól, a helyszínekről. Beszélt a villanyszerelésről, amit a lakásában **I.r. vádlott** végzett el.

III.r. vádlott tényfeltáró beismerő vallomást tett, amelyet az egyéb adatok - többek között a szemle és a lefoglalás - is alátámasztottak. Először kétszer 50 fő palánta átvételéről tett említést, majd elismerte, hogy további 16-18 fő növényt juttatott el részére. Összesen 129 fő került nála lefoglalásra, mely a szaporítással haladta meg az I.r. vádlottól kapott mennyiséget (ítélet 18. oldal utolsó bekezdés).

A híváslisták, sms forgalmazások, **1. tanú** - aki sosem rejtette a vádalku iránti törekvését - és **3. tanú**, továbbá **5. tanú** vallomásai a II. és III.r. vádlottak előadását erősítették meg, **2. tanú** pedig közvetve, a **1. tanú** és **I.r. vádlott** között fennállt „üzleti” kapcsolatról beszélt. Annak jellegére (aranyügylet) vonatkozó állítását az elsőfokú bíróság indokoltan nem fogadta el.

A szabálytalan áramvételezés körében is irányadó volt a megjelölt tanúk nyilatkozata, az ismertetett műszaki szakértői vélemény pedig a helyszínek közötti hasonlóságokat kiemelte. A két, egymáshoz nagyon hasonló cselekmény párhuzamait az elsőfokú bíróság az értékelés körében tehát részletesen bemutatta. E bizonyítékok összevetését az ítélet részletesen tartalmazza, az további kiegészítést a másodfokú bíróság részéről nem igényel.

A törvényszék alaposan körbejárta (ítélet 23-24. oldal) az I.r. vádlott védőjének azon felvetését, hogy a szemléken nem szabályosan történt meg a mintavétel, illetőleg nem követhető nyomon a lefoglalt kábítószeresek szállítása, elhelyezése, a szakértői vizsgálatra történő megérkezése.

III.r. vádlott házában készült szemle jegyzőkönyv (nyomozati irat 83-97. oldal) valóban az tartalmazza, hogy a botanikus szakértő Both Gyula nem a minimálisan 6-6 tövet vette ki mintának a

különböző csoportokból, hanem a tőszám négyzetgyöke + 1 darabot. Ez nem teljesen felel meg a hivatkozott ORFK utasításnak, de az kétségtelen tény, hogy a vegyész-szakértői vizsgálat szerint a 100 %-ban nőivarú növények a marihuána hatóanyagát, a delta-9-THC-t tartalmazták (nyomozati irat 237-243. oldal). A szemle és a lefoglalás az iratok között fellelhető DVD felvétel (Sárvári Járásbíróság B.65/2014/23. számú jegyzőkönyv melléklete), illetve a jegyzőkönyv, továbbá **4. tanú** rendőrtanú vallomása (ugyanezen tárgyalási jegyzőkönyv) alapján is a jogszabálynak megfelelően zajlott le. A mintaként kiemelt egyedek elégtelen száma és ebből becsült hatóanyag-tartalom pedig a minősítés szempontjából nem bír jelentőséggel, mivel a lábon álló ültetvény tőszáma meghaladta a 100 darabot.

A Btk.461.§ (2) bekezdésében és a (3) bekezdés a/ pontjában írott értelmező rendelkezés - miszerint a csekély mennyiség felső határa kannabisz növény esetén *legfeljebb 5 növényegyed, melynek hússzorosa adja a jelentős mennyiség alsó határát* - a Btk.176-180.§§-aiban meghatározott valamennyi elkövetési magatartásra alkalmazandó.

A nyomozati eljárás szabályossága tehát a hiányos mintavétellel nem sérült olyan szinten, hogy megkérdőjelezhető lenne a helyszíni szemle és lefoglalás eredményeként feltárt bizonyítékok törvényessége.

Az elsőfokú bíróság teljes mértékben eleget tett az indokolási kötelezettségének a II.,r. vádlott lakásán történt házkutatás esetében is, megvizsgálva a szemle jegyzőkönyvet (nyomozati irat 79-93. oldal), majd igazságügyi vegyész-szakértő véleményével összevetve azt állapította meg, miszerint a szemle és a lefoglalás itt is törvényesen zajlott le. Amennyiben a növényegyedekből történő mintavétel, azok csomagolása, tárolása, majd a szakértőhöz való elszállítása nem a módosított 26/2009. (OT 15.) ORFK utasítás szerint történt volna, akkor a nyomozati iratokban, illetve a vegyész-szakértői véleményben erre vonatkozó észrevétel lenne, amilyen azonban nem található. A szemle jegyzőkönyv közokirat, mely ellenkező bizonyításig hitelt érdemlően alátámasztja a benne foglaltakat. Amennyiben később kiderülne, hogy nem a valós tények kerültek rögzítésre, akkor perújítás alapja lehet.

A jelen ügyben feltárt tények alapján azonban azt kell megállapítani, hogy II.r. vádlott által termelt növényegyedek száma és a feldolgozott marihuána hatóanyag tartalma külön-külön is meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát.

A fent írtakból kitűnik, hogy a védelmi fellebbezések érvelése elsősorban bizonyítékok értékelését támadta.

Az elsőfokú bíróság teljes körű mérlegeléssel a vádlottak cselekvőségére nézve megalapozott tényállást állapított meg. Azonos bizonyítási anyag mellett a fellebbezési eljárásban a törvényesen elvégzett mérlegelési tevékenység alappal nem támadható.

A megalapozott tényállás csupán a történeti részében szorul néhány helyesbítésre az ügyészi átiratban indítványozottak szerint, melyet az iratok tartalma alapján a másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja értelmében az alábbi módon eszközölt.

Az *1. tényállási pont* (9. oldal 5. bekezdés) úgy helyes, hogy III.r. vádlott 2013. április 26. napján ültette el az I.r. vádlottól megvett első 50 db kannabisz palántát.

Itt kell feltüntetni, hogy a III.r. vádlott 209.767 forintnak megfelelő, 696 eurót fizetett **I.r. vádlottnak** a 116 db, tőle átvett, majd elültetett növényért (nyomozati irat 487-488. oldal).

A 10. oldal 3. bekezdése azzal egészül ki, miszerint III.r. vádlott azért termesztette a kannabisz növényeket, hogy azok leszüretelésével, feldolgozásával nyerhető, fogyasztásra alkalmas termését **I.r. vádlott** eladhassa ismeretlen személyeknek Ausztriában.

A 2.1. *tényállási pont* (11. oldal 2. bekezdés) kiegészül azzal, hogy a II.r. vádlottól lefoglalt növényi anyagok összesen 334 gramm totál-THC-t tartalmaztak, amely meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát (nyomozati irat 545-551. oldal).

Fel kell tüntetni (11. oldal 3. bekezdés), hogy ha a 2015. januári termésből lefoglalt 2200,79 gramm feldolgozott marihuána hatóanyag tartalma 334 gramm totál-THC volt, akkor a **I.r. vádlottnak** értékesítés céljára korábban átadott 935 gramm marihuána 141,89 gramm totál-THC-t tartalmazott.

Az így pontosított tényállás minden tekintetben megalapozott, így az ítéletábra erre alapította a határozatát a Be.351.§ (1) bekezdése értelmében.

A törvényszék a megalapozott tényállás nyomán okszerű következtetést vont le a vádlottak bűnösségére, és a vagyon elleni bűncselekmények, továbbá III.r. vádlott egészséget veszélyeztető cselekményének minősítése is törvényes. Ez utóbbi cselekmény valóban megállt a befejezett kábítószer-birtoklás szintjén, hiszen a III.r. vádlott nem szüretelt az ültetvényről és nem adott át a termésből **I.r. vádlottnak**. Az ide vonatkozó és a vagyon elleni bűncselekményeket érintő jogi indokolás helytálló, kiegészítést nem igényel.

Az ítéletábra egyetértett azonban azzal a védelmi megállapítással, hogy az elsőfokú bíróság a téves ténybeli következtetés nyomán helytelenül minősítette a **I.r.** és **II.r.** vádlott által kétségtelenül megvalósított kábítószer-kereskedelem büntetett *befejezettnek*.

A vonatkozó bírói gyakorlat alapjául szolgáló 1/2007. számú Jogegységi Határozat - amely még nem a 2012. évi C. tv (hatályos Btk.) megnevezései szerint, hanem az 1978. évi IV. törvény terminológiáját használva említi a *kábítószerrel visszaélés* bűncselekményének elkövetési magatartásait - kimondja, hogy a forgalomba hozatal, úgy mint a kereskedelem magába foglal minden olyan résztevékenységet, amely azt a célt szolgálja, hogy a kábítószer fogyasztóhoz kerüljön. Ezek a magatartások - jelen ügyben - a termesztéshez „megfelelő” partnerek beszerzése, a palánták megvásárlása, majd továbbadása és elültetése, az ültetvény gondozásához szükséges villamos berendezés kiépítése és egyéb szükséges eszközök, vegyszerek biztosítása, a termés beérést követően annak leszedése, szárítása és csomagolása, illetőleg elvitele. Ezeket a feladatokat osztották meg akarategységben egymás között **I.r.** és **II.r.** vádlottak abban a reményben, hogy a drog későbbi értékesítéséből mindkettejüknek jelentős anyagi bevétele származik, így mindegyikük ténylegesen tényállásszerű magatartást fejtett ki. Ekként **II.r. vádlott** az **I.r.** vádlott a forgalmazói típusú magatartásnak nem részese, hanem társtettese (1/2007. BJE III. pontja).

Az elsőfokú bíróság úgy látta, hogy ennek a kereskedelmi típusú magatartásnak nemcsak az első eleme; a kábítószer „kereskedelmi” mennyiségben való termesztése valósult meg, de leszüretelt drognak a **I.r. vádlott** részére történő átadással a tényleges forgalomba kerülés is, és ezáltal a forgalomba hozatal is teljesülésbe ment.

A forgalomba hozatali szándékra utaló többlet tényállási elem (a kábítószer kimérése, csomagolása) azért kerülhetett megállapításra, mert **II.r.** vádlott lakásán ilyen 100-200 grammos kiszerezésű marihuána csomagokat foglalt le a nyomozó hatóság, továbbá a **II.r.** vádlott maga vallotta, hogy ezeket értékesítés céljából készült átadni **I.r. vádlott** részére, ahogyan korábban már meg is tette. Azt azonban, hogy az **I.r.** vádlott - aki egyébként kábítószer fogyasztó hírében állt - valóban el is adta a drogot, nem lehetett minden kétséget kizáróan megállapítani, ugyanis erre a nyomozás eredménye nem szolgált ténybeli alappal. A kábítószer közösen birtokló (fogyasztó, termesztő, beszerző) személyek közötti, egymásnak való átadás viszont nem minősül kereskedelmi típusú magatartásformának a fent idézett bírói gyakorlat értelmében.

Kísérlet miatt az büntethető, aki a szándékos bűncselekmény elkövetését megkezdi. A terheltek megkezdték a forgalomba hozatali tevékenységet a termék leszűretelésével, fogyasztásra alkalmas állapotba történő feldolgozással, kiméréssel, csomagolással, továbbá az I.r. vádlott oldalán az elvitellel, de ennek a magatartásnak a befejezettsége; kívülálló személynek való eljuttatása nem bizonyítható. Nem zárható ki az sem, hogy **I.r. vádlott** egyszerűen megtartotta magának saját fogyasztásra a II.r. vádlottól elhozott marihuánát.

Az ítéletábra tehát megállapította, hogy **I.r.** és II.r. vádlottak terhére rótt - a Btk.176.§ (1) bekezdés III. fordulat, (3) bekezdés szerint minősülő -1 rb, társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette a Btk.10.§ (1) bekezdés értelmében *kísérlet*.

A megváltozott minősítésekre tekintettel az ítéletábrának új büntetést kellett kiszabni a terheltekkel szemben.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen vette számba a terheltek javára, illetőleg terhére az enyhítő és súlyosító körülményeket. Az eltérő minősítés folytán további enyhítő körülmény az I-II.r. vádlottak esetében a kísérlet. Nem súlyosító körülmény „az ilyen jellegű cselekmények elszaporodottsága”, mivel arra nem folyt bizonyítás, hogy Vas Megyében gyakrabban fordulnak elő kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények, mint az ország más vidékein.

Az 5-20 évig, illetve életfogytig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett cselekmény esetében - figyelemmel a kiemelt tárgyi súlyra és társadalomra veszélyesség fokára - nem kérdéses, hogy a Btk.79. §-ában megfogalmazott büntetési célok kizárólag hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása mellett valósulhatnak meg.

A számos enyhítő körülmény mellett sem látott enyhébb büntetés alkalmazására törvényes okot a bíróság II.r. és III.r. vádlott esetében. A belső arányosság valóban nem teljesül a három terhelt cselekvőségének tükrében, mivel a kezdeményező szerepet játszó **I.r. vádlottal** szemben, a - halmazatra tekintettel irányadó - 17,5 éves középértékhez képest messze elmaradó tartamú szabadságvesztés büntetés került kiszabásra, amelyre semmilyen méltányolható ok nem volt. A főbüntetés mértékét azonban nem fellebbezte meg az ügyész, ily módon beállt a Be.354.§ (4) bekezdés d/ pont szerint a súlyosítási tilalom. A két további vádlott büntetéséhez képest az arányosság helyreállítása az I.r. vádlott büntetésének emelésével tehát nem lehetséges. (Az enyhítés **I.r. vádlott**ra nézve értelemszerűen szóba sem jöhet a többszörös halmazatra és a számos súlyosító körülményre figyelemmel!)

Ez az aránytalanság azonban nem indokolja, hogy a II.r. vádlott tekintetében a halmazatban lévő súlyosabb bűncselekmény 5 éves törvényi minimumát alig meghaladó mértékű; 6 évi szabadságvesztést a másodfokú bíróság tovább mérsékelje. A kísérlet megállapítása ugyan további enyhítő körülmény, de a - mind a tőszám, mind a hatóanyag-tartalom viszonylatában - jelentős mennyiség felső határához közelítő kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem tárgyi súlya olyan kiemelkedő, amely nem teszi lehetővé az enyhítő rendelkezés (pláne a kétszeres leszállás) alkalmazását. Kismértékű változtatásnak pedig nincsen helye (16/2007. BK vélemény 2. pont)

III.r. vádlott esetében is elmondható, hogy az elsőfokú bíróság minden, a terhelt javára írható körülményt messzemenően figyelembe vett és a Btk.82.§ (2) bekezdés b/ pont szerinti enyhítő rendelkezés jelentős kihasználásával igen méltányosan alkalmazott halmazati büntetésül 3 év 6 hónap szabadságvesztést. További enyhítő körülményt az ítéletábra nem talált, így nincsen törvényes ok a szabadságvesztés mérséklésére.

II.r. vádlott és **III.r. terheltek** kérelmét, miszerint eggyel enyhébb fokozatban történjen a szabadságvesztés végrehajtása, az alábbi okok miatt nem lehetett teljesíteni.

A törvényhozó megfogalmazásával élve a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel határozható meg az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat. A vádlott bűnösségének kisebb foka, büntetlen előélete, a cselekmény elkövetésének méltányolható indoka és megromlott egészségi állapota összességében indokolhatja az enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását (BH2000.45.). Jelentős tárgyi súlyú bűncselekmény elkövetése esetén is elrendelhető az eggyel enyhébb végrehajtási fokozatban letöltendő szabadságvesztés, ha a vádlott kifogástalan életvitelű, munkáját kiemelkedően végzi, és így egész személyisége és a cselekménye méltányolható indítékára tekintettel javára az enyhébb fokozat alkalmazható (BH1990.323.). Az elkövetett bűncselekmények csekély tárgyi súlya is lehet olyan különös méltánylást érdemlő körülmény, ami indokoltá teszi a Btk.35.§ (2) bekezdés alkalmazását (BH2002.341.).

A **II. és III.r. vádlott** ugyan büntetlen előéletű, de cselekményeik tárgyi súlya nagy, az indíték az anyagi haszonszerzés, egészségi állapotuk pedig nem olyan, hogy a börtöntűró képességüket lecsökkentené. Egyéb, különös méltányosságot eredményező körülmény sem állapítható meg, ami indokolná az enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazását.

Ezért az ítélőtábla az **I-II.r. vádlottak** büntetését az elsőfokú bíróság által meghatározott mértékben tekintette kiszabottnak, **III.r. vádlottra** nézve pedig nem enyhítette. Valamennyi terhelt esetében - a Btk.37.§ (3) bekezdés ad/ pont III. fordulat szerint - fegyházban hajtandó végre szabadságvesztés. Ezzel arányos a Btk.61.§ (1) bekezdés és 62.§ (1) bekezdés alapján meghatározott közügyektől eltiltás mellékbüntetés **II.r. vádlott** és **III.r.vádlottak** vonatkozásában. A mellékbüntetés alkalmazásának indokai helytállóak.

Osztotta az ítélőtábla az ügyész azon álláspontját, hogy az osztrák állampolgárságú **I.r. vádlott** is eltiltható a közügyek gyakorlásától.

Az Európai Parlament tagjainak választásáról szóló 2003. évi CXIII. törvény 4.§ b/pontja szerint Magyarországon az Európai Parlament tagjainak választásán a választójogát gyakorolhatja az EU más tagállamainak minden választópolgára, ha nyilatkozatot tesz arról, hogy választójogát Magyarországon kívánja gyakorolni, és magyarországi lakóhellyel való rendelkezését igazolja.

Ezen túlmenően Magyarország Alaptörvényének XIII. cikk (1)-(5) és (7)-(9) bekezdései rendelkeznek az egyes választási (népszavazási) típusokról és az ehhez kapcsolódó aktív és passzív választójogról. A választójog pozitív előfeltételeként szerepel minden választási típusnál a nagykorúság, ezt meghaladóan azonban az alanyi körök különbözhetnek a három fő választási típus szerint.

Az országgyűlési képviselők választásán, az országos népszavazáson és népi kezdeményezésen aktív és passzív választójoggal csak magyar állampolgárok vehetnek részt, ha nagykorúak és lakóhellyel rendelkeznek. Azonban a helyi önkormányzati képviselők és a polgármesterek választásán, valamint az európai parlamenti választásokon választójoggal rendelkeznek - egyebek mellett - az Európai Unió más tagállamainak a Magyarország területén lakóhellyel rendelkező nagykorú állampolgárai. Az aktív választójog feltétele valamennyi esetben a választás (népszavazás) napján való itt tartózkodás. Az aktív és a passzív választójog ez utóbbi két alanyi körben elválik, az Európai Unió polgárai helyi önkormányzatok képviselői lehetnek, viszont polgármesterek és főpolgármester nem.

Tekintettel arra, hogy Ausztria az Európai Unió tagja és **I.r. vádlott** a Magyarország területén korábban is lakóhellyel rendelkezett, illetve ilyen lakóhelyet bármikor ismét létesíthet, továbbá

magatartása folytán méltatlanná vált a közéletben való részvételre, a táblabíróság a törvénynek megfelelően, a szabadságvesztés mértékéhez arányosan tiltotta el a közügyek gyakorlásától.

A közügyektől eltiltást nem lehetett részlegesen, a Btk.61.§-ának (2) - (3) bekezdésében szabályozott egyes következményekre korlátozva elrendelni, a mellékbüntetés alkalmazása maga után vonja valamennyi, az említett szakaszban felsorolt - értelemszerűen a I.r. vádlottat a fent írt jogszabályok szerint megillető - jogosultság megvonását.

A Btk.38.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés a/ pontja alapján I.r. és II.r. vádlottak a szabadságvesztésből feltételes szabadságra legkorábban a büntetésük kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatóak.

Az ügyész - a vagyonekbevonás kötelező alkalmazásának elmaradása okán - helyesen hivatkozott az 1/2008 BJE szabályaira, miszerint a kábítószer-kereskedelem bűncselekményének elkövetőjével szemben a kábítószer értékesítésével összefüggő vagyona vagyonekbevonást kell elrendelni.

A vagyonekbevonás nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre. Azt a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyona el kell rendelni, függetlenül a kábítószer megszerzésére fordított vagyon mértékétől (tekintve, hogy a kábítószer megszerzése is büntetendő), illetve attól, hogy a kábítószer értékesítése az elkövető számára nyereséges vagy veszteséges volt-e; a vagyonekbevonás mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével (előállításával) összefüggő kiadásokkal.

Éppen ez az oka annak, hogy az I.r. vádlott tekintetében vagyonekbevonást kell alkalmazni arra az összegre, amelyet a marihuána palánták átadásáért III.r. vádlottól kapott, mivel ebben testesült meg a kábítószer-kereskedelem folyamatában tanúsított elkövetési magatartása.

A táblabíróság egyetértett az ügyészi állásponttal is, miszerint az összesen 116 darab palántáért - tövenként 6 euróval számítva - összesen 696 eurónak megfelelő forint az a bűnös vagyona, amely **I.r. vádlottól** elvonandó. A törvénysértő cselekvéssel összefüggésben elrendelte tehát a vagyonekbevonást a Btk.74.§ (1) bekezdés a/ és d/ pontja szerint, a kannabisz palánták ellenértéke címén megszerzett összeg erejéig.

Az ítélet egyéb rendelkezései helyesek, ezért azokat a másodfokú bíróság nem érintette.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla a Be.372.§ (1) bekezdés alapján Szombathelyi Törvényszék 14.B.15/2015/48. számú ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint az I.r. és II.r. vádlott tekintetében megváltoztatta, egyebekben - helyes indokainál fogva - a Be.371.§ (1) bekezdése alapján mindhárom vádlottra nézve helybenhagyta.

I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlottak által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk.92.§ (1) - (2) bekezdései alkalmazásával.

Győr, 2017. április 13.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

. Vajda Edit sk.
előadó bíró

. Csák Csilla sk.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Szombathelyi Törvényszék 2016. november 3. napján kelt 14.B.15/2015/48. számú ítéletének meg nem változtatott része **I.r.**, II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában 2017. április 13. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2017. április 13.

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: